

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. R.**

o wznowienie postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 18 września 2019 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. akt II AKo (...), o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) przekazane zostało przez Sąd Rejonowy w L. pismo A. R., które potraktowane zostało jako własnoręcznie przez niego sporządzony wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt II Ka (...).

Zarządzeniem z dnia 21 maja 2019 r. wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia braku formalnego wniosku przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego oraz opłacenie, zakreślając termin 7 dni od daty doręczenia przedmiotowego wezwania na dopełnienie powyższych czynności pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Powyższe wezwanie doręczono A. R. w dniu 25 maja 2019 r. (k. 11).

Do dnia 1 czerwca 2019 r. wniosek spełniający wymóg formalny w zakresie tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego nie wpłynął w związku z czym, zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2019 r., sygn. akt II AKo (...), upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście złożonego przez wnioskodawcę.

Zarządzenie powyższe zaskarżył A. R. W uzasadnieniu zażalenia zakwestionował sposób rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w L. i Sąd Okręgowy w K. wnosząc o wznowienie postępowania przez sąd nie związany z „K.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

W pierwszym rzędzie podkreślić należy, że dla rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonego zażalenia nie mogły mieć żadnego znaczenia te wszystkie podnoszone przez A. R. okoliczności, które dotyczą zasadniczego postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w L. Zamiejskowy Wydział VI Karny w U. w sprawie o sygn. VI K (...), a zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K., wydanym w dniu 13 grudnia 2018 r. pod sygn. II Ka (...), bowiem zakresem dokonanej w takim wypadku kontroli instancyjnej przez Sąd Najwyższy objęta jest wyłącznie prawidłowość wydanego w toku postępowania wznowieniowego zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego samodzielnie przez skazanego.

W tym natomiast zakresie wymaga zauważenia, że brak formalny wniosku o wznowienie postępowania, jakim jest złożenie wniosku niespełniającego wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k. (sporządzenie go i podpisanie przez obrońcę lub pełnomocnika) ma charakter usuwalny.

W związku z tym wnioskodawcę należy wezwać do jego usunięcia w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Uzupełnienie braku w terminie, a byłoby nim złożenie wniosku sporządzonego przez adwokata lub radcę prawnego, wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W przeciwnym wypadku pismo uznaje się za bezskuteczne, co w odniesieniu do wniosku o wznowienie postępowania, który został sporządzony przez samego wnioskodawcę, powoduje wydanie zarządzenia o odmowie jego przyjęcia (art. 120 § 2 k.p.k.).

Ten tok procedowania został w niniejszej sprawie dochowany co jednoznacznie wynika z wydawanych przez upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) decyzji procesowych, chociaż wprost do art. 120 § 1 i 2 k.p.k. się nie odwołano.

Zauważyć jednocześnie należy, że przepis art. 545 § 2 k.p.k. wprowadzający tzw. przymus adwokacko-radcowski to regulacja o charakterze obligatoryjnym i nie ma możliwości obejścia jego rygorów. Obowiązuje on z woli ustawodawcy i tylko ustawodawca - nie zaś organ procesowy w skutek własnej decyzji - może z tego przymusu zrezygnować.

Ponieważ, jak już była o tym mowa wyżej, w zakreślonym wnioskodawcy terminie, tj. do dnia 1 czerwca 2019 r. ani też później, wniosek sporządzony i podpisany przez obrońcę do sądu wznowieniowego nie wpłynął, konieczne było wydanie zaskarżonego zarządzenia.

Na zakończenie należy również przypomnieć, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego (oskarżonego, wnioskodawcy) nie jest ograniczone żadnym terminem i z tych względów A. R., ma prawo w każdym czasie wystąpić z wnioskiem o wznowienie prawomocnie zakończonych postępowania, jeżeli wniosek ten sporządzi i podpisze ustanowiony przez niego obrońca.

Uwzględniając całokształt poczynionych wyżej rozważań, a więc zgodność z obowiązującymi przepisami zaskarżonej decyzji procesowej, której argumentacja zawarta w zażaleniu nie podważyła, należało postanowić, jak na wstępie.